

Değişen Güç Dengeleriyle Merkez Bankalarının Altın Karnesi

Rezerv para bir tercih, "Altın" ise karşı tarafı olmayan bir rezerv varlık...

2022 yılının ilk aylarında başlayan Rusya-Ukrayna savaşı ve ardından Batı başkentlerinden gelen yaptırım kararları, küresel finans sisteminde uzun vadeli bir yön değişimini tetikledi. İlk günlerde bölgesel bir krizin geçici sonucu gibi sunulan Rusya Merkez Bankası rezervlerinin dondurulması adımı, birkaç yıl içinde uluslararası para sisteminin temel dinamiklerini değiştirdi. Dünya Altın Konseyi (WGC) verilerine göre merkez bankalarının altın alımlarının son 45 yılın zirvesine çıkması ilk bakışta dönemsel bir piyasa hareketi gibi görünse de, bugün bakıldığında uluslararası rezerv yönetiminde yapısal değişime işaret ediyor.

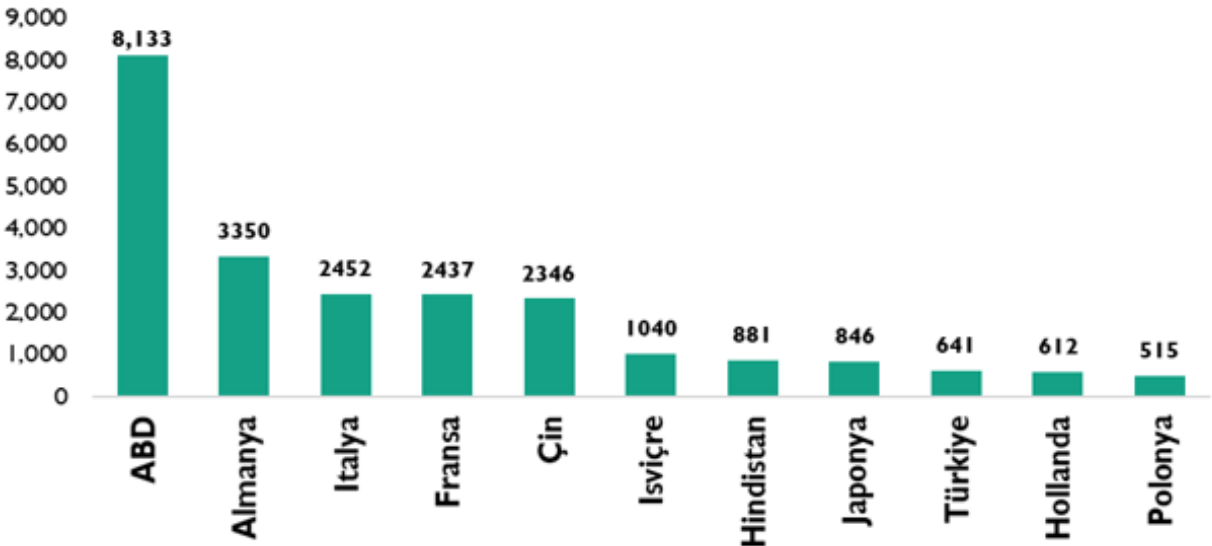
Bu sürecin sonuçlarından biri altının ons fiyatındaki yükseliş olduğunu gördük. 2025 yılı boyunca ons altın %44 değer kazanarak aralık ayında 4.550 dolara çıkarak yıl içinde 56 kez rekor tazeledi. 2026'nın ilk aylarında ise ons fiyatı 5.500 doların üzerini test etti. Ancak asıl önemli değişim fiyat hareketinden ziyade, küresel merkez bankalarının on yıllardır en güvenli varlık olarak gördükleri Amerikan tahvillerine ve dolar sistemine yaklaşımında yaşandı. Merkez bankaları kağıt varlıklardaki karşı taraf riskinden uzaklaşarak fiziki değerlere yöneldi.

Aslında merkez bankalarının altına yönelmesi 2022 yılında başlamadı. IMF verileri, bu eğilimin küresel finansal kriz sonrasında belirginleştiğini gösteriyor. Altının resmi rezervler içindeki payı 2008–2009 krizine kadar yaklaşık kırk yıl boyunca gerilerken, kriz sonrasında yeniden yükselişe geçti. Bu nedenle 2022'yi bir başlangıç noktasından çok, zaten devam eden bu eğilimin jeopolitik riskler ve yaptırımlar nedeniyle belirgin biçimde hızlandığı yeni bir aşama olarak görmek daha doğru olacaktır.

2008 krizi merkez bankalarına finansal sistemdeki kredi ve karşı taraf riskini yeniden hatırlatırken, 2022 savaşı bambaşka bir riski öne çıkardı: rezervlerin siyasi kararlarla dondurulabilmesi...

Böylece merkez bankalarının risk hesaplamasına yeni bir değişken eklendi. Önceden soru "Bu tahvil güvenli mi?" iken, artık soru "Bu tahvil güvenli mi ve gerektiğinde siyasi bir kriz sırasında gerçekten benim kontrolümde kalacak mı?" haline geldi. Altının yükselen stratejik önemi büyük ölçüde bu ikinci sorunun sonucu olması çok daha muhtemel.

Grafik 1: 2026 Altın Rezervleri (Ton) (Eylül itibariyle)

Kaynak: World Gold Council, Kuveyt Türk Yatırım Araştırma

Güvenlik Algısının Sarsılması ve Rezerv Yönetiminde Altının Rolü

Merkez bankası rezervleri genel olarak döviz, altın ve uluslararası finansal araçlardan oluşmakta olup ülkenin dış şoklara karşı temel savunma hattını oluşturur. Uzun yıllar boyunca ABD Hazine tahvilleri en likit ve risksiz varlık olarak kabul edildi. Piyasanın temel varsayımı, siyasi krizler yaşansa dahi uluslararası finans sisteminin bir yaptırım aracına dönüştürülmeyeceği yönündeydi.

ABD ve müttefiklerinin Rusya'ya ait yaklaşık 300 milyar dolarlık döviz rezervini dondurması ve bankaları SWIFT sisteminden çıkarması bu varsayımı sarstı. IMF araştırmaları, uygulanan finansal yaptırımlar ile merkez bankası rezervlerinde altının payının artması arasında doğrudan ve güçlü bir korelasyon olduğunu ortaya koyuyor. Bir devlet tahvili veya yabancı para birimi doğrudan ihraççı ülkenin siyasi ve hukuki kararlarına bağlıyken, altın herhangi bir ülkenin veya kurumun yükümlülüğü altında bulunmuyor. Karşı taraf riski taşınamaması, el konulamaması ve ülkelerin doğrudan kendi kasalarında fiziki olarak tutabilmesi, altını olağanüstü dönemlerde bağımsız bir güvence haline getiriyor.

Rezervlerdeki Yön Değişimi

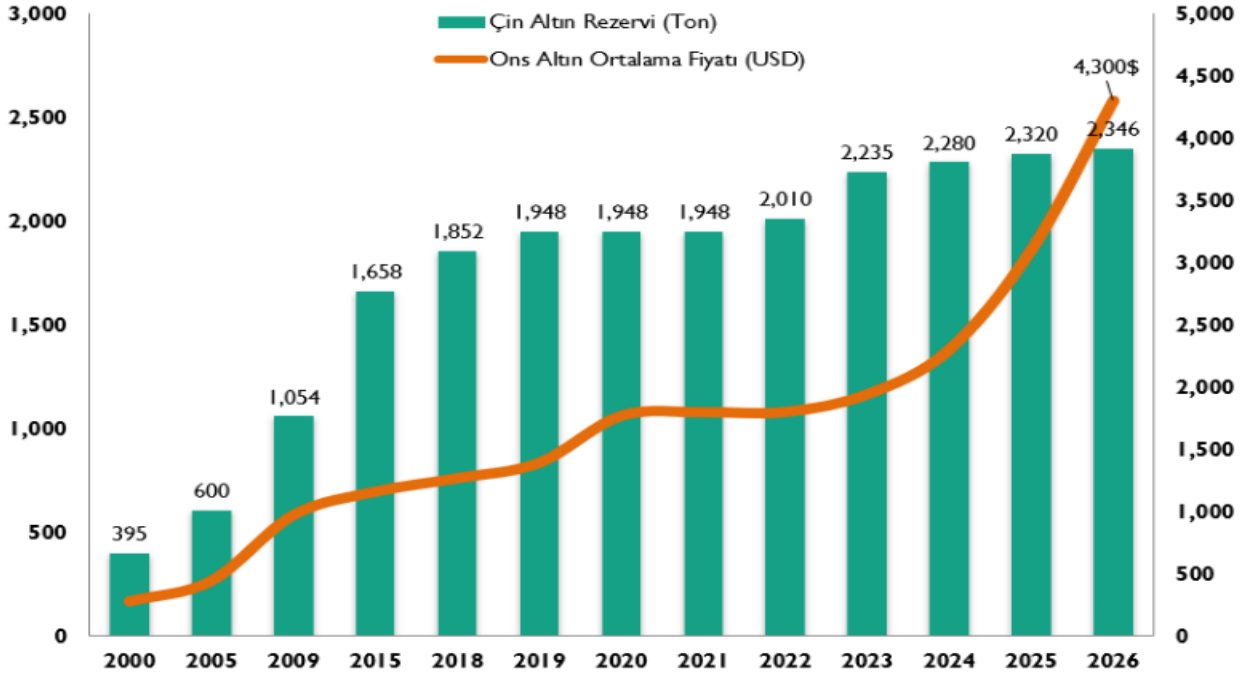
Dünya Altın Konseyi raporlarına göre 2020–2025 döneminde küresel merkez bankaları rezervlerine net 2 bin tona yakın altın ekledi. 2025 yılı genelinde net alımlar 863 ton seviyesinde gerçekleşti. Bu rakam, önceki iki yıldaki 1.000 tonluk rekor seviyelerin gerisinde kalsa da, 2010–2021 dönemindeki yıllık 473 tonluk ortalamanın oldukça üzerinde bulunuyor. 2026 yılının ilk yarısında ise ilk çeyrekte 56,5 ton, ikinci çeyrekte 288,9 ton olmak üzere toplam 345,4 tonluk net alım kaydedildi. Bu genel tablo içinde ülkelerin sergilediği farklı stratejiler dikkat çekiyor:

- **Çin (PBOC):** Çin Döviz İdaresi verilerine göre, Çin Merkez Bankası Kasım 2022'de başlattığı alım serisini Ağustos 2026 itibarıyla aralıksız 22 aya taşımış oldu. Bu seri sonucunda ülkenin resmi altın stoku 76,73 milyon onsa (yaklaşık 2.400 ton) ulaştı. 2026 ilkbaharından itibaren alımların temposunda artışın olduğunu gözlemliyoruz. Şubat ayında 0,9 ton olan aylık alım miktarı mayısta 10 tona, haziranda 14,9 tona, temmuzda 19,9 tona ve ağustosta 20,2 tona yükseldi. Çin'in alım hızındaki artış, tek bir nedenden ziyade rezerv politikasındaki uzun vadeli çeşitlendirme stratejisinin 2026'da hız kazanması olarak yorumlanması gerektiğini düşünmekteyiz. Daha düşük fiyatlardan oluşan alım fırsatı, ABD ile devam eden ticaret gerilimleri, jeopolitik belirsizlikler ve yaptırım riskinin yükselmesi, aynı dönemde Çin'in rezerv kompozisyonunu yeniden değerlendirmesine neden oluyor. Dünyanın en büyük döviz rezervlerinden birine sahip olan Pekin yönetimi açısından temel mesele dolardan tamamen çıkmaktan ziyade, rezervlerin tamamını aynı finansal ve siyasi risklere maruz bırakmamak olacak. Bu nedenle altın, dolar sisteminin yerine geçecek bir araçtan ziyade, bu sisteme olan bağımlılığı dengeleyen stratejik bir rezerv unsuru olarak öne çıkıyor. Nitekim haziran ayında altın fiyatlarında yaşanan geri çekilmeye rağmen alımların sürmesi ve temmuz ayında fiyatların yeniden yükselmesine karşın PBOC'nin aylık alımını yaklaşık 20 tona çıkarması, fiyat avantajının tek başına belirleyici olmadığını gösteriyor.

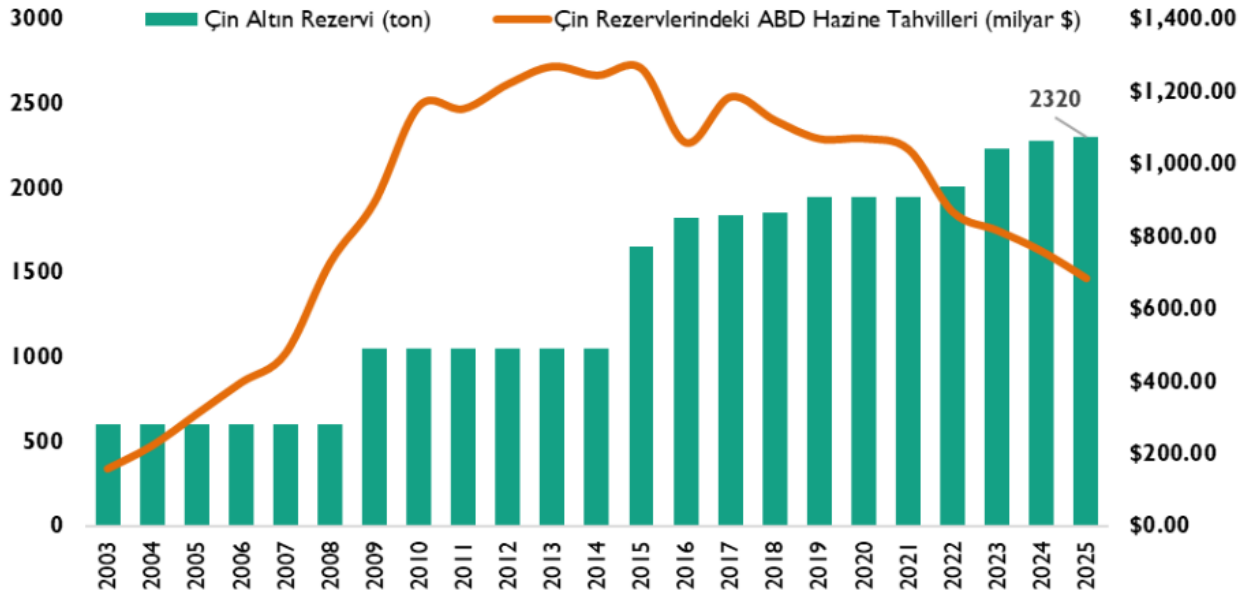
Değişen Güç Dengeleriyle Merkez Bankalarının Altın Karnesi

Grafik 2 : Çin Merkez Bankası Toplam Altın Rezervleri ve Ons Fiyatlarındaki Değişim

Kaynak: World Gold Council, Kuveyt Türk Yatırım Araştırma

Grafik 3 : ABD Tahvillerinin Çin Toplam Rezervlerindeki Değişimi

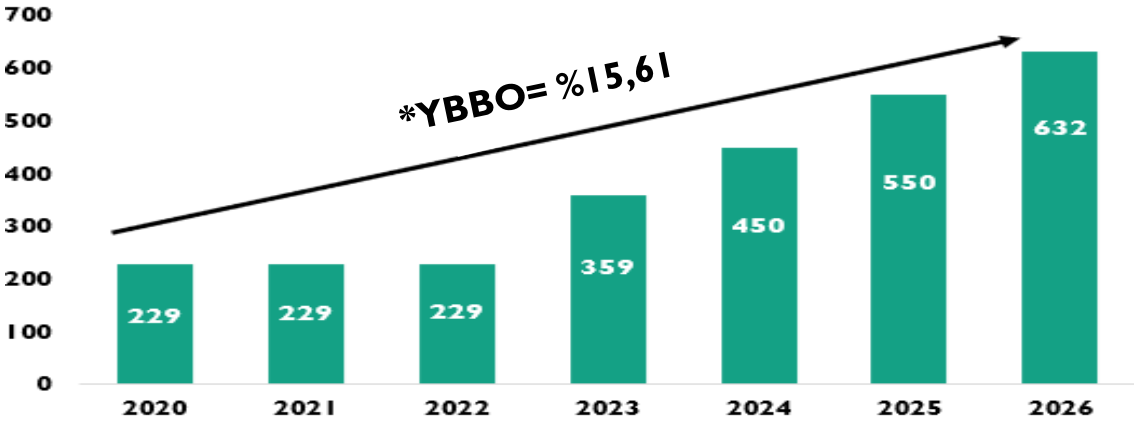
Kaynak: World Gold Council, Kuveyt Türk Yatırım Araştırma

Değişen Güç Dengeleriyle Merkez Bankalarının Altın Karnesi

- **Polonya (NBP):** Son yıllarda küresel altın piyasasının en aktif ve agresif alıcılarından biri Polonya Merkez Bankası oldu. 2020–2025 döneminde rezervlerine 300 tondan fazla altın ekleyen Varşova yönetimi, 2026'nın ilk yedi ayında yaklaşık 90 tonluk net alımla dünya genelinde ilk sırada yer aldı. Polonya Merkez Bankası Başkanı Adam Glapinski, ülkenin resmi altın rezervi hedefini 700 tona çıkardıklarını duyurdu. Polonya'nın bu stratejisi doğrudan Ukrayna savaşının sınırında yer almasıyla ilişkili. Glapinski, altını "hiçbir ülkenin donduramayacağı ve dış müdahalelerle el koyamayacağı nihai güvenlik kalkanı" olarak tanımlıyor. Bankanın temel hedefi, toplam döviz rezervleri içindeki altın payını %20'nin üzerine çıkararak ulusal para birimi zlotinin istikrarını ve ülkenin finansal bağımsızlığını garanti altına almak yönünde oluyor.

Grafik 4 : Polonya Merkez Bankası Rezerv Altın Miktarı (Ton)

*Yıllık Bileşik Büyüme Oranı

Kaynak: World Gold Council, Kuveyt Türk Yatırım Araştırma

- **Hindistan (RBI):** Hindistan Merkez Bankası, küresel rezerv çeşitlendirmesinde en istikrarlı adımları atan kurumlardan biri konumunda. RBI, geleneksel olarak halkın altına yüksek talep gösterdiği bir pazarı yönetirken, son yıllarda resmi bilançosundaki altın varlıklarını da düzenli olarak artırıyor. Hindistan'ın buradaki temel motivasyonu iki yönlü şekilde önümüze çıkıyor. Birincisi, küresel rezervlerin ağırlıklı olarak ABD doları cinsinden tutulmasının oluşturduğu kur riskini dengelemek ve rupi üzerindeki değer kaybı baskılarını hafifletmek. İkincisi ise, küresel ticarette yerel paralarla ticaret girişimlerini desteklerken merkez bankası bilançosunun uluslararası güvenilirliğini fiziki varlıklarla tahkim etmektir. Hindistan, yalnızca altın almakla kalmayıp 2024'ten bu yana geçmişte İngiltere Merkez Bankası kasalarında tuttuğu tonlarca altını kendi sınırları içindeki kasalara taşıyarak rezervlerin operasyonel güvenliğini de güçlendirdi.
- **Türkiye (TCMB):** Türkiye'nin, 2020–2025 döneminde en çok altın alan ilk üç ülke arasında yer almasına rağmen, 2026 verilerinde farklı bir patika izlediğini görüyoruz. Eylül ayı verilerine göre TCMB, yılın ilk yedi ayında yaklaşık 85 ton net satış gerçekleştirdi. Mevcut tablonun, stratejik bir rezerv çıkışından ziyade iç piyasa dinamiklerinden kaynaklandığını söyleyebiliriz. TCMB altını doğrudan alım-satımın yanı sıra swap işlemlerinde ve piyasanın döviz likiditesi ihtiyacını karşılamada aktif bir araç olarak kullanıyor. Dolayısıyla Türkiye'nin son dönemdeki satışları, Polonya ya da Çin'in uzun vadeli rezerv biriktirme politikasından farklı bir likidite yönetimini temsil ediyor.

Değişen Güç Dengeleriyle Merkez Bankalarının Altın Karnesi

- Filipinler ve Sri Lanka gibi ülkeler ise borç ödemeleri ve döviz sıkışıklığı nedeniyle altın satmak zorunda kalan sınırlı grupta yer alıyor. Küresel altın piyasasında bütün merkez bankalarının aynı yönde hareket etmesini beklemek pek doğru olmayacaktır. Bazı ülkeler altın satın alırken bazıları rezervlerini satmak zorunda kalıyor. Bunun temel nedeni, altının bir ülke için aynı anda hem stratejik rezerv hem de gerektiğinde likidite kaynağı olması. Özellikle dış finansmana erişimi sınırlanan, döviz gelirleri düşen veya büyük miktarda dış borç ödemesi yaklaşan ülkelerde merkez bankası için en önemli ihtiyaç altını uzun vadeli biriktirmek değil, hemen kullanılabilir yabancı para oluşturmak haline geliyor. "Döviz sıkışıklığı" tam olarak burada ortaya çıkıyor. Bir ülkenin dışarıya yapması gereken ödemeler, enerji ithalatı, dış borç anapara ve faiz ödemeleri, ithalat faturaları veya bankacılık sisteminin döviz ihtiyacı, elindeki dolar, euro ve diğer kullanılabilir yabancı para miktarını aştığında merkez bankası rezerv baskısıyla karşılaşır. Böyle bir durumda merkez bankası altını satarak veya teminat göstererek döviz likiditesi oluşturabilir. Bu nedenle Filipinler, Sri Lanka veya benzeri ülkelerde görülen altın satışları, Çin veya Polonya'daki alımlarla aynı kategoriye konulmaması gerektiğini düşünüyoruz. Bir tarafta rezervleri gelecekteki jeopolitik risklere karşı güçlendirme ihtiyacı, diğer tarafta ise mevcut dış finansman gereksinimini karşılama gereksinimi bulunuyor.

İki Süper Güç ve Makroekonomik Zemin

Merkez bankalarını altına yönelten nedenler yalnızca jeopolitik gerilimlerle sınırlı değil. **ABD** ekonomisinin yapısal borç dinamikleri de doların cazibesini aşındırıyor. ABD'nin kamu borcu 36 trilyon dolara ulaşırken, sadece borcun yıllık faiz ödemesi 1 trilyon dolar barajını aşarak bütçedeki en büyük harcama kalemlerinden biri haline geldi. Yıllık yaklaşık 1,8 trilyon dolarlık bütçe açıkları, ABD Hazinesi'ni sürekli yeni tahvil ihraç etmeye zorluyor. Yabancı merkez bankaları, bu borç yükünün uzun vadede parasal genişleme veya yüksek enflasyon yoluyla eritileceğini öngörüyor.

Fed 8.133 tonluk rezerviyle resmi olarak dünyanın en büyük altın stokuna sahip olsa da, bu varlıkları piyasada aktif olarak kullanmıyor ve yasal olarak ons başına 42,22 dolarlık sabit fiyattan bilançosunda tutuyor. Mart 2026'da Fed Başkanlığına Kevin Warsh'un atanması, şahin para politikası beklentilerini artırarak ons fiyatında kısa vadeli duraksamalara yol açsa da, ABD'nin kamu borcu çözülmediği sürece merkez bankalarının tahvilden altına geçiş eğilimi devam ediyor. 2025 sonu itibarıyla dünyadaki resmi altın rezervlerinin toplam piyasa değerinin ABD Hazine tahvillerini yakalayarak 3,9 trilyon dolar düzeyinde dengelenmesi, bu güven kaybının bir göstergesi oluyor.

Tarihsel Yaklaşım ve Piyasa Beklentileri

Tarihte merkez bankalarının toplu hareketleri uluslararası para düzeninin tıkanıp tıkanmadığı dönemlere denk gelmiştir:

- 1960–1971 Dönemi:** ABD'nin iç ve dış harcamalar nedeniyle aşırı dolar basması, Fransa başta olmak üzere Avrupa merkez bankalarının dolarlarını fiziki altına çevirmesine yol açtı. Londra Altın Havuzu'nun çökmesi ve 1971'de Nixon'ın doların altına çevrilebilirliğini askıya almasıyla altın serbest piyasada 35 dolardan 1980'de 850 dolara kadar yükseldi.
- 1990'lar:** Soğuk Savaş'ın bitmesiyle jeopolitik risklerin azaldığı dönemde Avrupa bankaları altını "faiz getirisi olmayan verimsiz bir varlık" olarak görüp net satıcı oldu. Bu durum Ons altın fiyatını 250 dolara kadar baskıladı.
- Günümüz:** Bugünkü alım dalgası 1970'lerden farklı olarak sadece enflasyondan korunma amacı taşıyor olup doğrudan finansal yaptırım riskinden korunma ve borçlu bir para birimine bağımlılığı azaltma hedefi içeriyor.

Uzak Doğuya Yakın Mercək ...

2001–2002 dönemindeki gelişmelerle **Çin'in** altın alımını doğrudan dolardan çıkış stratejisi olarak değerlendirmeyi sağlıklı bulmadığımızı belirtelim. Çin'in resmi altın rezervi 2000'de yaklaşık 394 tonken, 2001'de 500 tona, 2002'de ise 600 tona yükseldi. Ancak aynı dönemde döviz rezervleri çok daha hızlı büyüdü. 2000'de 165,6 milyar dolar olan rezervler 2001'de 212,2 milyar, 2002'de 286,4 milyar ve 2003'te 403,3 milyar dolara ulaştı. Dolayısıyla Çin aynı anda hem altın hem de döviz biriktiriyordu ancak döviz birikiminin ölçeği altın alımlarının çok üzerindeydi. Bu nedenle 2001–2002 dönemindeki hareketi, Çin'in doları terk etmeye başlamasından ziyade, hızla büyüyen rezervlerini kademeli olarak çeşitlendirmeye başlaması şeklinde yorumlamak daha doğru olacaktır. Nitekim 1990'ların başında resmi rezervler içinde yaklaşık %14–18 seviyesinde bulunan altının payı, döviz rezervlerinin çok daha hızlı büyümesi nedeniyle 1990'ların sonunda %2'nin biraz üzerine gerilemişti. Yani Çin'in altın ağırlığını azaltmasının temel nedeni altın satması değil, dolar ve diğer döviz rezervlerinin hızla artmasıydı. Asıl dikkat çekici dönem ise 2003–2009 yılları arasında ortaya çıkıyor. Çin'in resmi altın rezervi 2002'de ulaştığı 600 ton seviyesinde 2008'e kadar sabit görünürken, aynı dönemde döviz rezervleri hızla büyüdü.

2002'de 286,4 milyar dolar → 2003'te 403,3 milyar → 2005'te 818,9 milyar → 2007'de 1,528 trilyon → 2008'de 1,946 trilyon dolar

Bu dönem Irak Savaşı, petrol fiyatlarındaki yükseliş ve 2008 küresel finans krizinin aynı zaman dilimine denk gelmesine rağmen, Çin'in resmi altın rezervinde bu olaylarla doğrudan ilişkilendirilebilecek bir kırılma oluşmadı. Buna karşılık 2009'da altın rezervinin 600 tondan 1.054 tona yükselmesi ilk bakışta büyük bir kırılma gibi görünse de, burada önemli bir ayrıntı bulunuyor. World Gold Council'a göre açıklanan yaklaşık 454 tonluk artış tek bir yılda gerçekleşen bir alımdan daha çok, büyük ölçüde 2003–2009 dönemine yayılan alımların 2009'da toplu olarak açıklanmasıydı. Bu nedenle 2009'daki sıçramayı yalnızca 2008 finansal krizinin sonucu olarak değerlendirmenin de doğru olmadığını düşünüyoruz. Daha geniş tabloya bakıldığında Çin'in aynı dönemde ekonomik ve ticari büyümesine paralel olarak döviz rezervi biriktirdiği görülüyor. 2003'te 403 milyar dolar olan döviz rezervi 2009'da 2,399 trilyon dolara ulaştı.

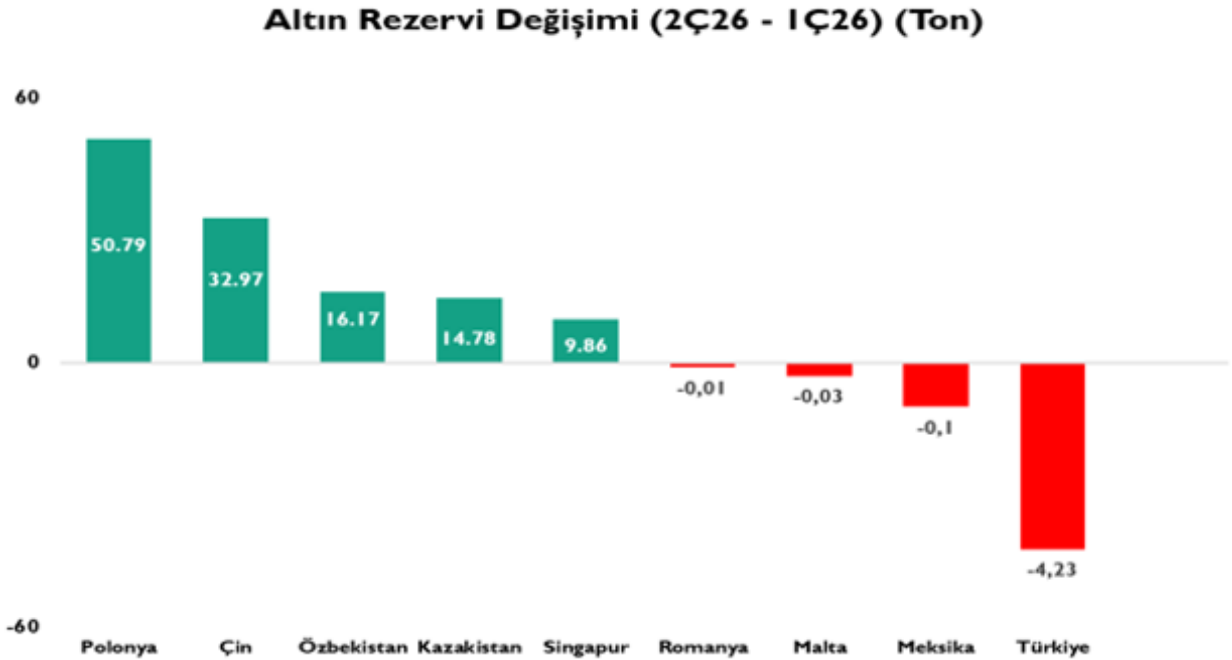
Bu veriler bize Çin'in altın politikasındaki temel dönüşümün jeopolitik bir olaydan çok, giderek büyüyen dolar riskinin yönetilmesiyle ilişkili olduğunu gösteriyor. 2000'de 165,6 milyar dolar olan döviz rezervinin 2008'de 1,946 trilyon dolara çıkması, Çin'in rezerv bilançosunu yaklaşık 12 kat büyüttü. Böylece Pekin'in karşı karşıya kaldığı temel sorun, döviz rezervinin yetersizliği değil, tam tersine rezervlerin çok büyük bölümünün dolar sistemi içerisinde birikmesiydi. ABD Hazine tahvilleri ve diğer dolar varlıkları yüksek likidite sağlarken, aynı zamanda ihracçı ülkenin finansal ve siyasi sistemine bağımlılık oluştururken altın herhangi bir devletin borcu veya başka bir kurumun yükümlülüğü olmadığı için bu bağımlılığa karşı alternatif bir rezerv unsuru oluşturuyordu. Bu nedenle Çin açısından altın, doları ikame edecek bir varlıktan ziyade dolar ağırlıklı rezerv yapısına bir dengeleme mekanizması olarak önem kazandı. Çin'in ekonomik gücü arttıkça rezerv güvenliği kavramında altın denge oluşturma rolünü oynadı.

Değişen Güç Dengeleriyle Merkez Bankalarının Altın Karnesi

Önümüzdeki Döneme Bakış

Özetle; merkez bankalarının altına yönelmesini rezerv yönetiminde daha kalıcı bir değişimin parçası olarak görüyoruz. **ABD'nin** artan kamu borcu ve doların yaptırımlarda giderek daha görünür bir araç olarak kullanılması, rezervlerin artık yalnızca getiri üzerinden değil güvenlik ve erişilebilirlik açısından da değerlendirilmesine neden oluyor. **Çin** stratejik hareket alanını genişletmek, **Polonya** sınırındaki savaş riskine karşı rezervlerini çeşitlendirmek, **Hindistan** ise kur istikrarını ve rezerv bağımsızlığını güçlendirmek için altındaki ağırlığını artırıyor. World Gold Council'in son anketinde merkez bankalarının %89'unun küresel altın rezervlerinin önümüzdeki 12 ayda artmasını beklemesi de bu eğilimin henüz sonuna gelmediğimizi gösteriyor. Öte yandan kısa vadede hikayeyi tek yönlü değerlendirmek doğru olmayacaktır. Fed'in bu hafta 25 baz puanlık faiz artışına gitmesi ve yıl içinde ilave sıkılaşmaya kapı bırakması, dolar ve kısa vadeli tahvil faizleri üzerinden altın için bir süre daha karşı rüzgar oluşturabilir. Karar sonrasında 2 yıllık faiz yükselirken uzun vadeli faizlerin daha sınırlı tepki vermesi ve getiri eğrisinin yataylaşması da tahvil piyasasının Fed'in enflasyonla mücadele mesajına şimdilik kredi verdiğini gösteriyor. Uzun vadede asıl dikkat çekici olan, ABD borç stoku büyürken ve jeopolitik ayrışma derinleşirken merkez bankalarının rezervlerini tek bir para birimine bağlamanın riskini daha fazla sorgulaması. Altın fiyatında kısa vadede güçlü dolar, yüksek reel faizler ve Fed'in sıkı duruşu sebebiyle zaman zaman baskı görebiliriz. Ancak merkez bankalarının rezerv çeşitlendirme isteği aşağıda önemli bir destek oluşturmaya devam ediyor. Asıl değişimin, altının doların yerini alması olmadığını belirtelim. Merkez bankaları rezervlerini tek bir merkeze yaslamak istemiyor. Güç dengeleri parçalandıkça rezerv sepeti çeşitleniyor, altın da bu yeni düzende yeniden stratejik ağırlık kazanıyor. Altın biraz da bunun için var aslında. ***İyi günlerde sessiz kalıyor, zor günlerde neden tutulduğunu hatırlatıyor...***

Grafik 5 : Son Çeyrek Altın Alım-Satım Miktarları (Ton)

Kaynak: World Gold Council, Kuveyt Türk Yatırım Araştırma

Kuveyt Türk Yatırım Araştırma Ekibi

Dr. Kutay Gözgör
ARAŞTIRMA
DİREKTÖRÜ

Ubeyde Safvan Erbaş
YÖNETMEN
Teknik Analist

Muhammet Çakmak
YÖNETMEN
Havacılık, Sağlık, Bilişim, GYO

Eren Bozdoğan
KIDEMLİ UZMAN
Perakende, Sanayi, Savunma

Furkan Ataş
UZMAN YARDIMCISI

Ali Osman Okut
UZMAN YARDIMCISI
Çimento

Uğur Kara
UZMAN YARDIMCISI

İletişim ve Haberleşme için:

arastirma@kuveytturkyatirim.com.tr

Yasal Uyarı

Bu raporda yer alan bilgiler Kuveyt Türk Yatırım Menkul Değerler A.Ş. ("Kuveyt Türk Yatırım") tarafından genel bilgilendirme amacıyla hazırlanmıştır. Burada yer alan bilgi, yorum ve tavsiyeler yatırım danışmanlığı kapsamında değildir. Yatırım danışmanlığı hizmeti; aracı kurumlar, portföy yönetim şirketleri, mevduat kabul etmeyen bankalar ile müşteri arasında imzalanacak yatırım danışmanlığı sözleşmesi çerçevesinde, kişilerin risk ve getiri tercihleri dikkate alınarak kişiye özel sunulmaktadır. Burada yer alan yorum ve tavsiyeler ise genel niteliktedir, herhangi bir yatırım aracının alım ya da satımı için öneri niteliğinde yorumlanmamalıdır. Bu tavsiyeler mali durumunuz ile risk ve getiri tercihlerinize uygun olmayabilir. Bu nedenle, sadece burada yer alan bilgilere dayanarak mali durumunuz, risk ve getiri beklentileriniz ile uyumlu olmayan yatırım kararları vermeniz beklentilerinize uygun olmayan sonuçlar doğurabilir. Burada yapılan analizlere dayanarak yapılan yatırımlar zararlı da sonuçlanabilir. Bu rapora dayanarak yapılan herhangi bir yatırımın sonucu Müşteri'ye aittir. Bu sonuçlardan dolayı Kuveyt Türk Yatırım ve çalışanları hiçbir sorumluluk üstlenmemektedir. Bu raporda yer alan bilgiler, güvenilir olduğuna inanılan kaynaklardan derlenmiş olmakla birlikte kesinlikleri ve doğrulukları garanti edilmemektedir. Bu nedenle, bu bilgilerin tam veya doğru olmamasından, kullanılan kaynaklardaki hata ve eksik bilgilerden dolayı doğabilecek zararlar konusunda Kuveyt Türk Yatırım ve çalışanları herhangi bir sorumluluk kabul etmez. Raporda yer alan bilgiler Kuveyt Türk Yatırım'ın yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz veya üçüncü kişiler ile paylaşılamaz.